

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu havde jeg jo lidt problemer med at få beskæftigelsesministeren til at forholde sig til at gå en anden vej, når det gælder nogle incitamentter til at kunne få det til at betale sig at arbejde, så nu vil jeg prøve med ordføreren.

Synes fru Irene Simonsen ikke, at det ville være bedre at give folk en økonomisk belønning i form af f.eks. et højere beskæftigelsesfradrag, når de overgår fra kontanthjælp til et job, i stedet for at tage penge fra dem, mens de er på kontanthjælp? Synes fru Irene Simonsen ikke, at det på den måde ville være bedre at give folk en gulerod i stedet for at give dem en med pisken?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Da jeg stemte for loftet over kontanthjælp, opfattede jeg det ikke som en med pisk. Jeg opfattede det her som en gulerod, hvad jeg i øvrigt også mener beskæftigelsesfradraget er, men det er jo en helt anden politik, det er et helt andet område. For jeg synes, beskæftigelsesfradraget er godt. Det er da rart at høre, at fru Elisabeth Geday og De Radikale ikke har ændret mening på det område, så der kan vi håbe den bliver stående fast.

Men med hensyn til kontanthjælpsloftet er det jo en gulerod. Det er jo en gulerod, når man kan se, at man har en vej frem, hvor man kan løfte sig og man kan komme videre. Det er ikke pisk. Men for at give sådan en gulerod kræver det også, at der er mange andre hjælpeområder, hvor der sættes ind. Her vil jeg bare gentage, at den håndholdte hjælp, som jeg har beskæftiget mig meget med her fra talerstolen, er det så vigtigt at de får nu, for det er nu, arbejdsmarkedet er parat til at modtage dem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kan jo blive sådan helt bekymret over fru Irene Simonsens opfattelse af, hvad der er gulerødder og ikke gulerødder. Jeg har det lidt som med en forælder, som slår sit barn og siger: Det gør lige så ondt på mor, mens jeg slår dig, men jeg må gøre det, det er det bedste for dig.

Jeg er sikker på, at de familier, som er på kontanthjælp, og som får frataget i størrelsesordenen 2.000 kr. om måneden, oplever det som en vældig stor gulerod, de får forærende, at de altså får færre penge til sig selv, på trods af at to tredjedele af de mennesker, det her rammer, er så

langt væk fra arbejdsmarkedet, at de ikke engang skal stå til rådighed for et job.

Mener fru Irene Simonsen virkelig helt dybt inde i sit hjerte, at det er det samme som en gulerod at tage penge væk fra mennesker, hvoraf to tredjedele af dem er så dårlige på grund af misbrug, på grund af sociale problemer, på grund af manglende kompetencer af den ene eller den anden art, altså at det er at give dem en gulerod at tage 2.000 kr. fra dem om måneden, og at det er den rene og skære fornøjelse for den enkelte, der oplever det?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes bare, jeg vil gøre fru Elisabeth Geday opmærksom på, at der er en gammel læresætning, der hedder, at 80 pct. af de bekymringer, man har, aldrig bliver til noget, og det var måske værd at tænke over fra radikal side. Jeg husker tilbage til tiden, før ledigheden faldt, hvor De Radikale og Socialdemokratiet sagde: Det her er håbløst, vi får aldrig de mennesker i arbejde, og der sker ikke noget. Men den parole hører vi ikke mere, for den bekymring er bevisligt væk.

Nu står vi rent faktisk i en ny situation, for regeringens har taget de rigtige instrumenter i brug og beskæftigelsen er steget. Vi har aldrig haft større chance for at hjælpe de mennesker ud af deres situation med ledighed og problemer og få dem ud i et meget anderledes, mere aktivt liv, hvor de har mulighed for selv at få indflydelse og styring på deres eget liv. Jeg er ikke bekymret, men det undrer mig, at De Radikale ikke kan se det.

(Kort bemærkning).

Astrid Krag Kristensen (SF):

Jeg vil godt spørge ordføreren om det samme, som jeg spurgte beskæftigelsesministeren om: Hvis vi skal bruge økonomiske incitamentter for at tilskynde folk til at komme i arbejde, hvorfor kan vi så ikke bruge den ordning, der altid har eksisteret, nemlig at nedskære kontanthjælpen for folk, som egentlig godt kan arbejde, men ikke møder op?

Som jeg kan se det, er det, der sker nu, at man rammer alle, også dem, der er for syge til at arbejde. Jeg har svært ved at se, hvordan det kan harmonere med en ellers klassisk Venstretræse om at sætte mennesket før systemet at koste syge mennesker rundt på den måde og ramme 30.000 børn, og jeg vil gerne spørge ordføreren: